

DR. DOMONKOS JÁNOS
ny. iskolaigazgató, szaktanár
Budapest

Halványkék választás

Az előszót *Gyurkovics Tibor* írta *Kék rémület* címmel, melyben hangoztatja: „Földül ez a könyv. Úgy látszik, az ember nem tud eléggé megöregedni a történelemhez. Mintha arcomba csapdosta volna meztelen és kíméletlen lapjait.”

Nem csoda, ha megelevenedik az emberben még a megélt múlt is. „Nem tűnik el a süllyesztőben, mert mindig jönnek a fiatalok, akik letépik a történelem csalékony álarcat...”

A szerző két ifjú történész: *Földesi Margit* (1961) a történettudomány kandidátusa, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem docense; *Szerencsés Károly* (1960) a történettudomány kandidátusa és az ELTE BTK docense.

A könyv kitűnő szerkezeti felépítéssel, áttekinthető módon tárja az olvasók széles rétegei elé a magyarországi 1947. augusztus 31-i, az úgynevezett kékcédulás választások igaz történetét, amelyet a kommunista párt (MKP) által szervezett politikai szélhámosság és csalás tett elhíresültté.

Miért kellett 1947-ben, két évvel a 45-ös szavazások után választásokat hirdetni? Ugyanis demokráciánkban általában négyévenként írják ki választásokat. Tehát csak 1949-ben kellett volna hazánkban ismét szavaznia a lakosságnak! A kitűnő szerzők 85 perdöntő dokumentumot válogattak össze ebből az időből. Jegyzetekkel és kísérő tanulmányokkal látták el ezeket. Így érzékeltetik, mit jelentett a visszaéléseknek, csalásoknak az a sorozata, amelyet napjainkig a hamis szavazatok leadására gyártott lapokról, cédulákról emlegetnek. A válogatás magán viseli a válogatók (a hozzáértő szerzők) keze nyomát. A 85 dokumentum közt találhatók törvények, rendeletek, irányelvek, bizalmas ülések jegyzőkönyvei, pártértekezletekről megmaradt feljegyzések, választási beszédek, röplapok. E bizonyító források közt szerepeltek a pártok központjába, a vezetőknek küldött belső jelentések, a nyilvánosságnak szánt rádióbeszédek is. Érdekes dokumentumokat találtak a Belügyminisztérium (vezetője volt Rajk László) korabeli iratai között, de páratlan az a kommunista ütemterv is, mely minden részletre kiterjedően tervezte meg a hamis szavazatok számát.

Miért lett kékcédulás választás a történelmi gúnyneve a 47 augusztusi szavazásnak? Mert az a névjegyzékkivonat, amellyel igazolni lehetett, hogy ne az állandó lakhelyén, hanem alkalmi tartózkodási helyén szavazzon a polgár, halványkék színű volt! Sokat megsemmisítettek közülük, de az egész történettel kapcsolatban sok dokumentum mégis megmaradt.

Egy ilyen érdekes tényanyag a könyv 112. oldalán található 12. dokumentum, egy 1947. júl. 25-i körlevél, amely a magyar Nemzeti Parasztpárt ellen szít gyűlöletet: (részleteket idézünk a körlevélből) = „Az új választások kiírása új lehetőségeket teremt számunkra, ezért mindent el kell követni, hogy az új országgyűlésből kimaradjanak azok, akik a mi szempontunkból nem kívánatos elemek... Legdázabb ellenfelünk a Parasztpárt! Minden erővel meg kell akadályozni, hogy mandátumokat szerezzenek. A múlt választásokon gyengeségünk miatt bejutottak a képviselőházba, de most ennek nem szabad megtörténni... A szavazatok szétforgácsolódása miatt lett engedélyezve ennyi párt. Mert minél több párt van, annál több részre lehet a parasztszavazatokat osztani... Tűzzel-vassal megakadályozzuk, hogy a parasztpárt mandátumhoz jusson. A pénz nem számít. Ha kell, 100 milliót is szívesen áldozunk, mert nekünk – ha ezek a bitangok kiesnek – minden pénzt megér.”

De térjünk vissza a kékcédulás választásokhoz: Már a választás napjának délelőttjén világos volt, hogy országszerte tömeges választási visszaélés történt. A választás azzal zárult, hogy a félmillió kihagyott vagy „kifelejtett” szavazó, a kétszázezer hamis szavazat, a 670 ezer megsemmisített voks külön-külön és együttesen is oly mértékben sértették a választások tisztaságát, hogy megkérdőjelezhető az egész választás eredménye is. Mégis minden visszaélés ellenére sem győzött a Baloldali Blokk, mert a polgári alapon álló pártok kaptak szavazati többséget.

Kairosz Könyvkiadó, Budapest, 2001.